

колкото други, които веднага го даватъ. А сега припомни си и ти, какво ни заплати прѣдварително, като ни взе за съюзници. Ти знаешъ добръ, че нищо не ни заплати прѣдварително, но като повѣрвахме, че ни казвашъ истината, ти склони толкова много души да ти помогнатъ въ войната и да ти доставятъ власть надъ страна, която не струва само тридесетъ таланта, колкото по тѣхното мнѣние сега имъ дължишъ, но много повече. И така довѣрието, което ти достави цѣло царство, се жертвува отъ тебе за толкова пари. А припомни си, за какво велико дѣло смѣташе, да получишъ това, което си завладѣлъ и сега притежавашъ. Обаче азъ зная добръ, че ти би прѣдпочелъ да се осжществи това, което е вече осжществено, отколкото да имашъ несравнено повече пари отъ тия, които ни дължишъ. Азъ съмъ убѣденъ, че по-голѣма и при това по-позорна загуба би било да не опазишъ сегашното си положение, отколкото изобщо да не си го постигалъ, тъй както би било по-мжчително да станешъ бѣденъ отъ богатъ, отколкото изобщо да не си забогатявалъ, сжщо както би било по-печално да станешъ отъ царъ обикновенъ човѣкъ, отколкото изобщо да не станешъ царъ. Ти разбирашъ навѣрно, че сегашнитѣ ти подданици се подчиниха на твоята власть не толкова отъ обичъ къмъ тебъ, колкото по необходимостъ, и че биха се опитали отново да станатъ свободни, ако нѣкакъвъ страхъ не би ги възспиралъ. По кой отъ двата начина мислишъ, че повече ще се боятъ отъ тебъ и доброволно ще те слушатъ, дали като виждатъ, че войницитѣ сж тъй разположени къмъ тебъ, щото биха останали, ако имъ заповѣдашъ, и дори отново биха дошли, въ случай на нужда; па и други, дочули отъ тѣхъ добри отзиви за тебъ, биха се явили при тебъ, щомъ поискашъ: или пъкъ като подозиратъ, че други войници не биха дошли при тебъ отъ недовѣрие поради сегашнитѣ случки, и че тѣ биха били по-благосклонни къмъ самитѣ тѣхъ, отколкото къмъ тебъ? Но гѣ не ти се подчиниха, защото бѣха по-малко на брой отъ насъ, но защото имъ липсваха водители. И тъй сега има опасностъ, да не би да си избератъ за свои водители нѣкои отъ тия, които, както си тѣ мислятъ, сж онеправдани отъ тебе, или даже нѣкои по-силни отъ тѣхъ, каквито сж лакедемонцитѣ. Стига само войницитѣ да имъ обѣщаватъ, че съ толкова по-голѣмо усърдие ще ги послѣдватъ, ако те заставятъ да имъ дадешъ това, което имъ дължишъ, и тѣ биха се съгласили на това, понеже иматъ нужда отъ войската. Освѣнъ това явно е, че подчиненитѣ сега на тебе